

NAPOLEON HILL

SCARA MAGICĂ SPRE SUCCES

Traducere de **Romică Lixandru**

 ACT și Politon

2020

NAPOLEON HILL

„Nu mă tem de nimic în afară de «iadul» pământesc numit sărăcie. Îmi dedic viața ajutorării a milioane de oameni pentru a învinge acest dușman.”

CUPRINS

Declarația introductivă a autorului	11
Mulțumiri pentru ajutorul acordat în pregătirea materialului folosit în această carte	17
Cum să citești această carte în mod profitabil	19
Cei șaptesprezece factori care alcătuiesc legea succesului	21
Prima lecție. MINTEA SUPERIOARĂ	23
A doua lecție. UN OBIECTIV PRINCIPAL CLAR	103
A treia lecție. ÎNCREDEREA ÎN SINE	109
A patra lecție. OBIȘNUINȚA DE A ECONOMISI	117
A cincea lecție. INIȚIATIVA ȘI LEADERSHIPUL	121
A șasea lecție. IMAGINAȚIA	127
A șaptea lecție. ENTUZIASMUL	137
A opta lecție. AUTOCONTROLUL	141
A noua lecție. OBICEIUL DE A FACE MAI MULT DECÂT EȘTI PLĂTIT	145
A zecea lecție. PERSONALITATEA PLĂCUTĂ	149
A unsprezecea lecție. GÂNDIREA EXACTĂ	159
A douăsprezecea lecție. CONCENTRAREA	165
A treisprezecea lecție. COOPERAREA	171
A paisprezecea lecție. SĂ CÂȘTIGI DE PE URMA EȘECULUI	181

A cincisprezecea lecție. TOLERANȚA	191
A șaisprezecea lecție. APLICAREA REGULII DE AUR	195
A șaptesprezecea lecție. OBICEIUL SĂNĂTĂȚII	201
Cele mai întâlnite treizeci de cauze ale eșecului	205
Un mesaj adresat celor care au încercat și au dat greș!	225

SCARA MAGICĂ SPRE SUCCES

Prima lecție

MINTEA SUPERIOARĂ

Principiul Minții Superioare poate fi definit ca „o minte compusă, formată din două sau mai multe minți individuale care funcționează în perfectă armonie, urmărind un obiectiv clar”.

Nu uita de definiția succesului, care poate fi obținut prin exercitarea *puterii*, și vei înțelege mai bine înțelesul expresiei „Minte Superioară”, deoarece va deveni evident că un grup de două sau mai multe minți care lucrează în armonie și se coordonează perfect vor crea putere din abundență.

Orice succes este obținut prin utilizarea *puterii*. Totuși, punctul de plecare poate fi descris ca o *dorință arzătoare* de a realiza un obiectiv specific, clar.

La fel cum în faza embrionară stejarul trăiește latent în ghindă, *succesul* începe sub forma unei *dorințe* intense. Din dorințele puternice se dezvoltă forțe motivaționale care îi fac pe oameni să prețuiască speranțele, să elaboreze planuri, să-și găsească curajul, forțe care le stimulează mintea

să se îndrepte spre un nivel foarte intens de *acțiune*, urmărind un plan sau un obiectiv *clar*.

Prin urmare, *dorința* este punctul de plecare al tuturor realizărilor umane. În spatele dorinței există doar stimulii prin care *dorința puternică* este intensificată până se schimbă în flacăra fierbinte a *acțiunii*. Acești stimuli sunt cunoscuți și au fost incluși în filosofia Legii Succesului descrisă în această carte.

S-a spus, și nu fără temei, că putem avea orice ne dorim, în limite rezonabile, cu condiția să *ne dorim suficient de tare lucrul respectiv*! Oricine poate să-și stimuleze mintea până când o aduce într-o stare intensă de *dorință* este capabil și să realizeze lucruri ieșite din comun în încercarea de a satisface dorința respectivă. Trebuie să amintim că *a pofti* ceva nu este același lucru cu *a dori* ceva cu o intensitate atât de mare încât această dorință să dea naștere unor forțe de acțiune care să ne determine să elaborăm planuri și să le punem în practică. Pofta este doar forma pasivă a dorinței. Majoritatea oamenilor nu depășesc niciodată etapa „poftelor”.

FORȚELE MOTIVAȚIONALE FUNDAMENTALE CARE STAU LA BAZA TUTUROR ACȚIUNILOR UMANE

Există opt forțe motivaționale fundamentale, iar una sau mai multe dintre ele reprezintă punctul de plecare al tuturor realizărilor umane remarcabile. Aceste forțe motivaționale sunt:

1. Instinctul de autoconservare
2. Dorința sexuală
3. Dorința de câștiguri financiare
4. Dorința de viață după moarte
5. Dorința de a fi celebru; de a deține *puterea*
6. Instinctul *iubirii* (separat și deosebit de instinctul sexual)
7. Dorința de răzbunare (predomină în mințile mai nedezvoltate)
8. Dorința de a ne lăsa în voia propriului egoism.

Oamenii se folosesc de o putere mare doar atunci când sunt impulsionați de unul sau de mai multe dintre aceste opt motive fundamentale. Forțele imaginative ale minții umane devin active numai atunci când sunt declanșate de stimularea unui *motiv* bine definit! Marii comercianți au descoperit că arta de a vinde se bazează pe apelul la unul sau la mai multe dintre cele opt motive fundamentale care îi determină pe oameni să acționeze. Fără această descoperire nimeni nu ar putea să devină un maestru al vânzărilor.

Ce este arta vânzărilor? Este prezentarea unei idei, a unui plan sau a unei sugestii care îi oferă potențialului cumpărător un motiv puternic să cumpere. Un vânzător capabil nu-i cere niciodată unui cumpărător să achiziționeze, fără să-i prezinte un *motiv bine justificat* pentru care ar trebui să facă achiziția.

În sine, cunoașterea mărfii sau a serviciului oferit de vânzător nu este suficientă pentru a transforma pe cineva într-un maestru al vânzărilor. Oferta trebuie însoțită de o

descriere temeinică a motivului care ar trebui să-l îndemne pe client să cumpere. Cel mai eficient plan de vânzări este cel care îl atrage pe potențialul cumpărător apelând la cât mai multe dintre cele opt motive fundamentale și care cristalizează aceste motive într-o *dorință arzătoare* pentru obiectul oferit spre vânzare.

.

Cele opt motive fundamentale reprezintă atât baza atractivității pentru alte minți, atunci când căutăm să colaborăm cu ceilalți, cât și punctul de plecare al *acțiunii* în propria noastră minte. Oamenii cu talente obișnuite se transformă în supraoameni atunci când sunt stârniți de un stimulent exterior sau interior care exploatează unul sau mai multe dintre cele opt motive fundamentale de acțiune.

Pune pe cineva față în față cu posibilitatea morții, într-o situație neprevăzută de urgență, și va dezvolta o forță fizică și o strategie inventivă de care nu ar fi capabil dacă s-ar afla sub influența unui motiv neurgent de acțiune.

Când sunt mânați de dorința naturală a unui contact sexual, bărbații elaborează planuri, stabilesc strategii, își dezvoltă imaginația și trec la fapte într-o mie de feluri de care nu ar fi capabili fără imboldul acestei dorințe.

Dorința de câștiguri financiare ridică deseori oameni cu calități mediocre în poziții de mare putere, pentru că această dorință îi îndeamnă să-și facă planuri, să-și dezvolte imaginația și să întreprindă acțiuni pe care nu le-ar face fără motivul câștigului. Dorința de a deveni celebru și de a-ți exercita puterea asupra celorlalți poate fi identificată

cu ușurință ca principala forță motivațională din viața liderilor în orice domeniu.

Dorința primară de răzbunare îi determină adeseori pe oameni să elaboreze cele mai complexe și mai ingenioase planuri prin care să-și atingă obiectivul.

Dragostea față de sexul opus (și, uneori, față de același sex) funcționează ca un stimulent mental care îi duce pe oameni spre culmi ale succesului aproape incredibile.

Dorința de a trăi și după moarte este o forță motivațională atât de puternică încât îi împinge pe oameni atât spre extremele constructive, cât și spre cele distructive, în căutarea unui plan prin care această perpetuare să poată fi realizată, ducând totodată la dezvoltarea unor calități foarte utile de leadership; dovezile acestei evoluții pot fi găsite în munca de o viață a aproape tuturor fondatorilor de religii.

Dacă urmărești să te bucuri de foarte mult succes, sădește-ți în minte un motiv puternic!

Milioane de oameni se zbat toată viața fără să aibă un motiv mai puternic decât capacitatea de a obține lucrurile necesare traiului, cum ar fi mâncarea, adăpostul și îmbrăcăminte. Din când în când, câte o persoană iese din rândurile acestei armate foarte numeroase și *cere* lumii ceva mai mult decât simpla subzistență. Ea se va automotiva prin *dorința* puternică pentru avere și, brusc, ca printr-o vrajă, situația sa financiară se va schimba și va începe să-și transforme acțiunile în bani gheață.

Puterea și succesul sunt sinonime. Succesul nu este obținut doar prin sinceritate, așa cum ar vrea să ne convingă unii oameni. Azilurile pentru săraci sunt pline de oameni

care au fost, poate, cât se poate de sinceri. Nu au reușit să acumuleze bani pentru că nu au știut cum să dobândească și să folosească *puterea*!

Principiul Minții Superioare descris în această lecție reprezintă mediul prin care este exercitată întreaga putere personală. De aceea am menționat în acest capitol toate stimulentele mentale cunoscute și toate motivele elementare care împing la acțiune în toate demersurile umane.

CELE DOUĂ FORME ALE PUTERII

Există două forme ale puterii pe care le vom analiza în această lecție. Prima e puterea mentală, dobândită prin procesul de gândire. Se manifestă prin planuri clare de acțiune, ca urmare a cunoașterii organizate. Capacitatea de a gândi, de a planifica și de a acționa printr-o tehnică bine organizată reprezintă punctul de plecare al întregii puteri mentale.

Cealaltă formă a puterii e forma fizică. Se manifestă prin legi naturale de tipul energiei electrice, gravitației, presiunii aburului. În această lecție vom analiza atât puterea mentală, cât și pe cea fizică și vom explica relația dintre ele.

Cunoașterea, de una singură, nu înseamnă putere. Putem dobândi o *mare putere personală* doar prin cooperarea armonioasă a unui număr mare de oameni care își concentrează eforturile în baza unui plan clar.

NATURA PUTERII FIZICE

Stadiul de dezvoltare cunoscut drept „civilizație” reprezintă numai gradul de cunoaștere la care a ajuns specia. Printre cunoștințele utile organizate de om, se numără și cele peste optzeci de elemente fizice care alcătuiesc toate formele materiale din univers, pe care le-a descoperit și catalogat.

Prin studiu, analize și măsurători exacte, omul a aflat „mărimea” laturii materiale a universului, reprezentată de planete, sori și stele, despre unele dintre ele știindu-se că sunt de peste un milion de ori mai mari decât pământul mic pe care trăiește.

Pe de altă parte, omul a identificat și „micimea” formelor fizice care alcătuiesc universul prin reducerea celor optzeci de elemente fizice la molecule, atomi și, în cele din urmă, la cea mai mică particulă, electronul. Electronul nu poate fi văzut; este doar un centru de forță format dintr-o sarcină negativă. Electronul este începutul tuturor lucrurilor de natură fizică.

MOLECULELE, ATOMII ȘI ELECTRONII

Pentru a înțelege procesul prin care sunt adunate, organizate și clasificate cunoștințele, este esențial ca elevul să înceapă cu cele mai mici și mai simple particule ale materiei fizice, deoarece ele sunt elementele de bază cu care natura a construit latura fizică a universului.

Molecula este formată din atomi, despre care se spune că sunt particule invizibile de materie care se învârt

continuu cu viteza fulgerului, urmând exact același principiu după care pământul se rotește în jurul axei sale.

Aceste particule mici de materie cunoscute sub numele atomi, care se învârt într-un circuit neîntrerupt, în moleculă, se spune că ar fi formate din electroni, cele mai mici particule de materie fizică. Așa cum am spus deja, electronul nu reprezintă altceva decât două forme de forță. Electronii sunt uniformi, sunt de același tip, au aceleași dimensiuni și aceeași natură. Astfel, într-un grăunte de nisip sau într-o picătură de apă este reprodus complet principiul pe baza căruia operează întregul univers.

Cât de uluitor! Îți poți face o idee vagă despre amploarea lui data viitoare când iei masa și îți amintești că fiecare produs alimentar pe care îl mănânci, furea de pe care îl mănânci, vesela și masa în sine sunt, în ultimă instanță, doar un ansamblu de *electroni*.

În lumea materiei fizice, indiferent dacă privim la cea mai mare stea care plutește în ceruri sau la cel mai fin grăunte de nisip care poate fi găsit pe pământ, obiectul observat este doar un ansamblu ordonat de molecule, atomi și electroni care se rotesc la viteze inimaginabile.

Fiecare particulă de materie fizică este într-o stare continuă de mișcare rapidă. Nimic nu rămâne vreodată nemișcat, chiar dacă este posibil ca aproape toată materia fizică să pară nemișcată ochiului fizic. Nu există materie fizică „solidă”. Cea mai dură bucată de oțel este doar o masă organizată de molecule, atomi și electroni care se rotesc. Mai mult, electronii dintr-o bucată de oțel au aceeași natură și se deplasează cu aceeași viteză ca cei din aur, argint, alamă sau cositor.

Cele peste optzeci de forme ale materiei fizice par să fie diferite una de alta, și chiar sunt diferite, pentru că sunt alcătuite din diverse combinații de atomi (deși electronii din acei atomi sunt întotdeauna aceiași, exceptând faptul că o parte dintre electroni sunt pozitivi și o parte sunt negativi, adică unii au o sarcină electrică pozitivă în vreme ce alții au o sarcină negativă).

Prin știința chimiei, materia poate fi împărțită în atomi care sunt neschimbați în ei înșiși. Cele peste optzeci de elemente sunt create prin și datorită combinării și schimbării pozițiilor atomilor. Pentru a ilustra modul de operare al chimiei prin care este realizată această schimbare a poziției atomice, în termenii științei moderne:

„Aduă patru electroni (doi pozitivi și doi negativi) la atomul de hidrogen și obții elementul litiu; scoate din atomul de litiu (format din trei electroni pozitivi și trei negativi) un electron pozitiv și unul negativ și obții un atom de heliu (format din doi electroni pozitivi și doi negativi)”.

Astfel, putem vedea că cele optzeci și ceva de elemente fizice ale universului se deosebesc unele de altele doar prin numărul de electroni care alcătuiesc atomii lor și prin numărul și felul în care sunt aranjați atomii respectivi în moleculele fiecărui element.

Ca ilustrare, un atom de mercur conține optzeci de sarcini electrice pozitive (electroni) în nucleul său și optzeci de sarcini electrice negative în exterior (electroni). În cazul în care chimistul ar elimina doi dintre electronii săi pozitivi, ar deveni pe loc metalul numit platină. După aceea, în cazul în care chimistul ar putea să meargă mai departe și să ia unul dintre electronii negativi („planetari”), atomul

de mercur ar pierde doi electroni pozitivi și unul negativ; adică, o încărcătură pozitivă în ansamblu; deci, ar rămâne cu șaptezeci și nouă de sarcini pozitive în nucleu și șaptezeci și nouă de electroni negativi exteriori, transformându-se astfel în *aur*!

Formula prin care ar putea fi realizată această schimbare electronică a constituit subiectul cercetărilor asidue efectuate de alchimiști de-a lungul veacurilor și al chimiștilor moderni din ziua de azi.

Orice chimist știe că pot fi create literalmente zeci de mii de substanțe sintetice utilizând doar patru tipuri de atomi, și anume hidrogenul, oxigenul, azotul și carbonul.

Electronul este particula universală cu ajutorul căreia natura construiește toate formele materiale, de la grăuntele de nisip și până la cea mai mare stea care plutește în spațiu. Electronul este „materialul de construcție” al naturii din care creează un stejar sau un pin, o bucată de gresie sau de granit, un șoarece sau un elefant.

Unii dintre cei mai mari gânditori au dedus că pământul pe care locuim și toate particulele materiale de pe pământ au pornit de la doi atomi care s-au legat unul de altul și, de-a lungul a sute de milioane de ani de călătorie prin spațiu, au comprimat și au acumulat alți atomi până când au format treptat pământul. Ei arată că ideea aceasta ar explica straturile variate și diferite de substanțe terestre, cum ar fi straturile de cărbune, zăcămintele de minereu de fier, zăcămintele de aur și argint, zăcămintele de cupru etc.

Ei argumentează că, în timp ce pământul se învârtea prin spațiu, comprima grupuri de diferite tipuri de nebuloase, capturate rapid prin legea atracției magnetice. În